

Sana Uyuyan Sana Uyanan Şiir

– ADEM EFİLOĞLU · 15 Mayıs 2026

SANA UYUYAN SANA UYANAN ŞİİR

İçimdeki savaşın yollarında geçip gitti özlem,
Sırrını ifşa etti sevda güvercinleri,
Ve içi pişmanlıklarla ıslanmış bağrım,
Sitem çiçekleri dokunduruyorum.
Bırakın gözyaşını marifet sansın kirpiklerim,
Bırakın bir avuç toprak doyursun gözlerimi,
Bırakın şühedanın koynunda uyuyayım.
Bırakmadı hiç kimse,
Sonra içimdeki öfkemle meydan okudum herkese...

Önce retinalarıma alev topu olup düştü bombalar,
Yüreğime doğru yol aldı kimyasal saldırı,
Aldırmadım.
İçimi eritip bitiren bu olmamalıydı,
Direndim.
“Ateş” dedi topçu birliğinin komutanı,
İşte o zaman anladım,
Ruhumun barutunu yaktı bataryalar,

Ellerimde yanmış barut lekeleri,
Semaha durdum...

Gönül haneme savunma hatları kuruyorum
Her yanım kan, ter, toz, toprak,
Kırılmış dallar, parçalanmış çiçekler.
Mevzi değiştiriyorum her özleme düştüğümde.
İfadesi zor,
Söylemesi güç,
Sen aklıma düşünce yerimde duramıyorum.
Alevimi deşifre ediyor yabancı gözler,
Namlumun içinde hasret çizgileri,
Sana uyuyor, sana uyanıyorum...

Uzun zaman oldu sesini duymayalı,
İnan bana seni hatırlatıyor,
Dört yanımı yoklayan mermi patlamaları.
Korkarsın diye söylemesem de
Her yanımda binlerce şarapnel parçası.
Gözlerin geçerken tüm hatıralardan
Havaî fişek gösterisi sanıyorum bütün olanları...

Menzil dışına çıktığımı hatırlıyorum bir ara,
Baş siperi kazıdım saçlarının tellerinden,
İstikametine doğru yürüdüm boy çukurlarının,
Rehber ettim kendime,
Gözlerinin nirengisine ayarladığım pusulamı,
Artık hiç korkmuyorum,
Nasılsa nereye gitsem seni buluyorum...

“Hava taarruzu” diye bağırdı gözcü,
Ansızın dört yandan yağdı bombalar,
Üzerimde ölü kelebek parçaları,
Çürümüş yapraklar,
Yıkılmış bedenler,
Sana kavuşmuşum gibi geçtim kendimden...

Âdem Efiloğlu
11 Mayıs 2026

Saat.21.30